

Năzuința sentimentală

Blacks

De aş lăsa a inimii ființă
să-și spună-n public setea de lumină
mi-ar devoala interna năzuință
de-a fi soția mea, Ecaterină!

Eu nu am dreptul azi la fericire
și nu am voie să cred în minuni
căci tu ai pus baraj la o iubire
zicând că e nămol și-aluviuni.

Nu judeca un om după păcate
și după vorbe spuse fără rost,
A ta gândire plină de dreptate
mă va afla așa cum sunt și-am fost.

Privește-n suflet gânduri nerostite,
imaginea a ceea ce-ți dorești.
Să îți asumi curajul de-a admite
că sfinții sunt reali doar în povești.

Eu sunt bolnav de dorul pentru tine,
Acesta mi-e păcatul nefiresc:
că prin cuvinte n-oi putea susține
amorul meu când spun cât te iubesc.

Eu te privesc cum n-o va face altul,
pe marea de iubire navighez
și îți culeg azi sori din tot înaltul
cu-a mea trăire îi împachetez.

Îi dau cadou cu-a sufletului pală
și nu o fac în joc de amarez.
Îți fac o promisiune cu sfială:
În viață de vei vrea, eu te urmez!

M-adun tremurător l-a ta idee
Azi mă despart în ape de nămol
si îți așez pe deget, Dulcinee,
a mea iubire-n formă de atol.

Îți voi trimite azi a mea credință
În sânge mi te-am pus alizarină
și colorez interna năzuință

POEZII ONLINE

pentru iubirea ta, Ecaterină!